LISABONIN
Maanjäristyxen Ajan-merkeist
Caxi wastudest syyseuusa lisättyä wirttä
wuonna 1756.

ABRAHAM ACHRENIUS.

Turusa, Prändätty Direct. ja Cuningalliselda Kirjan Prändtäjäldä, JACOB MERCKELLISLDÄ.

Wijdes Wirsi/
Lisabonin wirttein järjestyxes/
HERran Duomioin lisändymisest Tänä wuona/ erinomattain Suomen maasa.

W. c. Historia on tosin itzestäns rc.

v. 1.

ITh Sielu wielä seisata, Sill tarwes ombi catzella, Nijn ettets unhotaisi, Maan järistyxen merckeiä: Catz' HERran costo wäkewä Wiel tuotta tulewaisi; Sill duomio ombi tulewa: Äl' anxa itzes unetta Odotuxes Christuxen perän, Jsaneaickisus aukene eräu.

2. Cuin duomion merkit edelkäy, Eik parannusta wielä näy, Nijn herä ylös aiwan, Suruttomitten joucosta, Jo monda mercki lijcutta Wijmeisex maan ja taiwan. Jo taiwan tulet pauhawat, Maanperustuxet putowat. Mond muuta coston työtä Nyt seurawat duomion myötä.

3. Älä sijs merckei unhota, Suruttomuteen nucutta Se uneljainen mieli: Ja coco mailman cawalus, Uscottomil on wahwistus: Mailman wiecas kieli, Helwetist ylös syttypi Wiettelemäänzuscottomi; Sijs sanoja JEsuxen seura, Ettei nielis jalopeura.

4. Ett alat walwo, rucoilla, Sen JEsus aina wahwista Duomiolle walmisturer; Sill'

Sill' hetki on tietämätöin, Jos päiwin tule eli öin, Nuckuneil' hämmästyxex. Sentähden HERra tänä wuon On ajan merkkei lisi tuon, Ett nuckunet wieläkin herais Ja ei armon ajasta tääräis.

5. Mennen wuon täs maas eläimi Löi costo tulell: ihmisi Jo tänä wuon on lyönyt: Nijn caswa HERran witza maas Tulen canß Jumal poltta tas; Sydändäs cuiteng myönnyt. Cuin HERran witza lyö eläimi Nijn curitus tarcotta ihmissi, Cuing paljo enämmin wielä, Cuin costo jo ihmiset niele.

6. Sill Helsingforsis tänä wuon On taiwan walkiat myötäns tuon Juur surkian esimerkin, Siel neliä henge temmatan Uckoisen walkiald tuonelaan, Ne löytä ajan tärkin: Eknäsis maston kyljesä Mies löytin myöskin lyötynä, Cose halaisi mastion suuren, Pääst ruweten alhaiseen suureen.

7. Kistolan kyläs Uskelas Yx mies myös äkist tuwas taas Uckoisen walkiald lyödän. Nousiaisis waimo pellol käy, Cose ei wiel suurta waara näy Cuin culke peldo myöden, Nijn äkist lyödän cuoliax siin, Ja poica lange pyöryrijn, Ei aica täs ol, cuin sen werran, Ett' riecahti yhden kerran.

8. Jos sanot: ennen niin on käyn: Nijn usco: wihan malta täyn Nyt usiammasti wuota: Ei ennen ol' nijn usiat maat Nist' merckei nähnet lackamat Cuin nämät wuoden tuotta: Nijn mennen wuona pohjan maas

On Pietarsaaren Pappilas Lyön ihmisen, eländen hoites, Terwen ja ei kipiän woites.

9. Ja Calajoen pitäjäs Löi miehen tuli palates Nijtulda talon juures; Nijn pohjast alea coston työ *; Wähittäin HERra maahan lyö Enst esimerkix suurex; Jos jäänyt pane sydämel, Ett' sama costo joutu häll, Ellei hän paranna itzens; Sill' HERra on ojendan witzans.

10. Jo tahdot suuttu cuulemast, Ja muuta uutta tahdot wast, Ei käy se sydämelles: Ett' HERra on lyön eläimi, Ja usiammast jo ihmisi, Uckoisen tulen helles; Mutt cuule cuiteng ihme työt, Cuin seura tämän suwen myöt; Sill' ei sitä ihmet ol cuultu, Eik wieläkän tulewan luultu.

11. Hämen maas, Sysmän Pitäjäs Hardolan cappelisa, läß Coskipään cartanota; Yx waimo torpast lähte tuol Heiniä cocoon saada suoll' Ett satet usiast wuota; Sunnuntain mene cocomaan Cosc kircon aica cuulu waan; Ja luulepi nyt hän jouta, Ett en'st oli saapuilla pouta.

12. Waan cosca cocois heini täun, Nijn tuli pilwi sateinen Uckoisen pauhun canßa: Hän HERra wastan kiukuitze, Ett pitkäinen käy ja satele: Coht joutu cuollon ansaan: Sill walkia hänen sytytti, Waattet ja heinät wiritti; Caick cootut heinät paloi Cosc liecki nijn alas walui.

13. Wie-

* Jer. 1: v. 13, 14.

13. Wiel waattet myös puun oriſtan, Jote taamba waim' on ripuſtan, Tai tuli ſytyttäpi; Yx laps juox kylään ſanomaan, Coſc äckäis aſian camalan, Ett waimo tuleen jääpi; Coht' kyläſt joutu wäki ſinn, Ja löytä tämän waimon nijn Wiel palawan yhtä määrä, Se tuli täs lihangin täärä.

14. Itz' waimo pala (waattens canß, Heidän ſiel wielä olleſans,) Siniſes walkian lickis, Cuin palonwijna, taucomat, Ei jää täs mitän polttamat, Eik' myöſkän tauco äkiſt; Waan ſiſällyxis rätiſe, Ja waiwoin riehu tuli ſe, Pala tuhwax candaxään aſti, Tuohi kengät waſt tulen caſti.

15. Yx rahtu pöytäjalan ald Jää palamat täld walckiald, Ja tuohi kengät aiwan; Etks ihmet näe täs lijoiteng, Ettei nyt ſyty tuohi keng Coſc poltta tuli taiwan: Cuin muutoin tuohi wirittä Ja ilmei walkian ſytyttä; Nijn HERra woi luonnongin muutta, Coſc ihmetyöt hangitze uutta.

16. Ne kengät cuin jää palamat, Merkix ne wisſin joutuwat, Ett HERra ihmei näyttä; Coſc ei uſcota wäheimmäl, Ett' coſto jo on läheimmäl; Nijn HERra coſton täyttä, Ett corwat ſoi, cuin ſaadan cuul, Cuing coſto on nijn läheis tull, Ett coht ſeura lijcoja töitä, Ja ſyndein pimiä öitä.

17. Jos coſton wälttä tahtonet, Ja HERran tielle haugitzet, Nijn Sunnuntaiſin aina, Ann' ſielus Sanall' rawita, Ja armo

mo sinull' tarita, Sydämes, corwas laina; Ja cotia tulles harjoita, Jumalisudes tutkita Jumalan Sanaa wielä; Ei HERra armoo kiellä.

18. Ja lue itze Raamattu, Se asia sull on neuwottu JEsuxen opis caunis *: Ett armon walo walaisis Sun sydämes, ja woitelis Sun silmäs heugen aines: Jät' pahat puhet pilcat pois, Ett's jocapäiwä sitten wois HERra Jumalatas palwell' †, Sek' kesällä että talwel.

19. Sill' HERra wiel on osottan, Ett hän on pannut wasaman Jo monesf' joutzens päälle: Nijn Uden-Kircon pitäjäs, Uckoiseld kylä on syttymäs, Nelj' talo paloi sielä: Tammelas Teurun kylä myös On ylöspalanut coston työs. Mynamäes pala kato ja heinät, Ja ei paljan ladon seinät.

20. Caick heinäcuus on tapahtun, Uckoisen walkiald turmeldun; Caxtoistkymmenes päiwä On Turus pannut uckoinen Myrskyl ja rakeil hirmuinen, Täs näky edes käywän Mond waiwa jotca peljättä, Cosc monet ackunat särjettä: Cuing caduilla wesi juoxe, Cosc äkistä alas syöxe!

21. Tuul-myllyt suures waaras on, Wijs mylly cohta caatu nuon: Tai myrsky nöyryttäpi, Mond äkist HERra pelkämah, Cuin duomion luule tulewan, Ja hywäx halux jääpi, Sitt myöndywäisten sydämin; Waick ma-

*Joh. 5: v. 39. † Luc. 1: v. 74. 75.

mailman muisto wäsy sijn, Ja caick pian unhottapi, Cuin waan wähän lewätä saapi.

22. Cax päiwä jälken Nousiaisis Sen waimon mies on kyynelis Jong waimo tulel hucku Jost ennen jo on nimitet, Nisn waiwat anda monel kätt, Cosc suruttomast nucku Mailma wijmeisel ajal, HERra sitt lewittä tajal Herätyxeen wanwoj' ja mercki', Cuin monella haaralla kerki.

23. Paistinon kyläs talo wijs On rakeil lyöty Nousiaisis Juur saman päiwän aiwan, Yx talo ja yx torpa myös On samas waaras murhen työs Cosc näke surkian waiwan; Sill suuret rakeet langewat Ja wuoden tulon leickawat Nyt surckiast heinäcuusa, Jost walitus caikil on suusa.

24. Tai rakein pilwi cuohu nijn, Ett caucaa cuullan tömy sijn Sitt ackunat ricki lyödän; Mutt tai on wähin wahingo, Suuremman waaran myötäns tuo Tai hetki rakei myöden; Sill laiho pellol turmellan Ja tähkäpäät cukistetan, Pawun warten cuckaiset caatu, Ja warret itze myös maatu.

25. Ne raket olit hirmuiset, Cuin wähäin munain cocoiset Ja monen muotoisetkin, Muutamat ymmärjäiset on, Muutamat lawiat, hyty nuon, Ain suurex duomion hetkin; Cuusten ja mändyin casiwattet Metzäs on maahan langetet. Ja nijtuil on läwet suuret, Cuin turmele ruohongin juuret.

26. Nyt on jo HERran costo näht,

Cuin coco wuos on työtä teht, Se yhdes hetkes caatan: Eikö sijs syy ol' rucoilla, Ja HERran armoon ruweta; Cose suruttomast maatan, Nijn ei wiel costo myöden ann, Caick suruttomat temmatan Wijmein HERran duomion eteen, Siel hirmuisest käy sitten käteen.

27. Nijn on myös Liedon pitäjäs Rakeild turmeldu casiwates Monelda elon eino. Ynn Pöytyön pitäjän rajal; Ei elo saatu cott' majal, Caick lacastu cuin heinä. Näis esimerkeis Jumala Wiel edel muita waroitta, Parannuyen tomun ja tuhcan, Sill jo Jumal on cowin uhcan.

28. Nijn suuret rakeet olit läß, Myös Pietarsaaren Pitäjäs, Ja Purmojärswen kyläs: Yr talo wähä-Pellinen On laihost mistan enimmän; Ei laiho cannet sylis: Eik auta ihmisten wireys, Ei maiden mitta ja leweys: Cuin HERra Jumala costa, Ei sijtä woi yrikän nosta.

29. Wiel toisen kerran Turcu suur On samas cunsa pelicett juur Uckoisen pauhinalla; Sill walkian myös täs maahan lyö, Sijt pelwos on juur iso työ, Ja yhdes paicas wallan Sai kaklumeita cukista Juur sisäl huones muserta: Hämmästys suruinen sangen Täs nyt monen tygö on langen.

30. Nijn HERran woima wäkewä On näyttän mit' on tekewä Cose nuolens ulos syöxe, Ne caicki helmaan osawat Sinn' cu-

hun

hun ne tareottawat, Eik huckan tunlda pieke; Mutt sijn on HERran armo suur Ett' wielä monda säästä juur, Waick uheaus äkistä sattu, Nijn et pian lijcutta hattu.

31. Nijn mones HERran coston työ Wiel kewityxel maahan lyö Ett myös ain armons muista: Cose mennen talwen cowar käy, Eik' usiast reki tila näy, Nijn HERra anda suista, Wiel tacatalwen ascarijn; Cose kylwin ajan kewäl kijn Sai sade, nijn HERra jäll muutta, Teke poudalla ilmakin uutta.

32. Ja tänä syxyn ynnä cauß Nijn satet lacka cohdastans, Cose kylwin aica joutu: Ach eik ol suuri armon työ, Ettei ain cuiteng HERra lyö, Waan nijncuin mieldä nouta, Ja teke suurta laupeut; Eik tämä waadi sydänd uutt', Sinulda o ihminen parca? Ach synnistä poijes jo carca.

33. Ja wiel, cose kylwö cuiwar käy, Ja cauwan ei pals' orast näy, Nijn HERra jällens muista Ihmisten tarpet armostans, Ja tule runsan saten cauß Wahwista oran suista; Ja myllyn puuttes wielä sitt' On wijmein wett' ain lisännyt: Caick tarpet HERra tietä, Hywydelläns cutzu ja wetä.

34. Nijn armo nyt ja rangaistus On tänä suwen ollut uus: Cose rangaistus jo nähdän, Nijn HERra jällens kewittä Ei sydänd saa coht häwittä, Juur laupiudens tähden. Woi ettets tunne armon

työt,

työt, Waan synnin unes pidät yöt; Nyt Jumala uhca, ja wetä, Setä armo näky, ett hätä.

35. Kirwes on puiden juurel nyt Armosta cauwan lewännyt; Wanhurseaus ja woima Sill wälill nyt waan näytetän Ennen cuin costo täytetän, Mond puuttet maata soima; Sill siemen jywi on haettu, Ja myöskin lainax kylwetty: Wiel leipä myös monelda puuttu, Joist näky ett Jumala suuttu

36. Rumin elol armahtamast; Sill callis aica surkiast Jo waldacunda waiwa; Ett ajallisijn on tydytty, Eick parannuxen kylwetty, Cosc hywän elon laiwa Täytt' tuulda cauwan pursehdui; Sentähden aica turmeldui, Nyt costohon julkisix waiwoix Ja calleihix wijmeisix aiwoix.

37. Jo Sämen maas on wedet käyn Ei ainoastans wirrat täyn, Waan myöskin upottanet Cuus wijcko pellon ytimet, Yhdetän wijcko käändymät Nijtuille waldans saanet. Se tutkimatoin wirran wuo Nyt myöskin waiwan uuden tuo; Sill jold elo puuttu se jättä, Eik muill enä tariße kättä.

38. Ennen on wedet wähennet, Cosc wetten jäät on lähtenet, Waan nyt wast sitten paisu, Nijn monda wijcko järjestäns myös pysy aina cohdallans: Näe aiwoi tulewaisi. Cuing luondo muuttu, järkähtä, Ja monda waiwa kijrutta; Ei ihmisten apu tös auta, Ei ihmistä, eikä myös nauta.

39. Sit

39. Sit' rangaistust ei ymmärrä, Cuin siinä ombi nähtäwä Ihmisten oma järki; Sill' ei niin rascat satet oll' Niis lawiois paicacunnis tuol, Mutt costo cuiteng kerki: Sentähden Hämenlinnasta Miehet lähetettin hawata, Jos wirtoja ihmiset tuckeis Calan pyyndöin paanuis ja stuckeis.

40. Waan cuin sen teit niin hawaitzit, Ett yliwedes cuohuisit Biörnborin weden wirrat; Eik ihmisistä tusca tull', Tän jocainen on saanut cuul Cuin sielä monet kerrat On culken, niissä paicoisa: Nijn HERra näyttä aiwoisa, Ett hän teke outo ja uutta, Cuin hän täsä aiwoja muutta.

41. Eländen rutto maasa myös Nyt jällens ombi coston työs Sen turmeluxen jälken: Ei ole witzast huojennust, Ettei ol' oikia catumust; Nijn Sielut cuole nälkän', Cuin ei Jumalan sanasa, Ja sanan oikias uskosa, Wiel etzi sielulle ruoca, Waick' HERra HERrakin huoca.

42. Nijn ulco-maalla järistys Ja Lisabonin wäristys On wielä päälle seison; Ja uhca aina enämmin Hirmuisest peljättäpi sijn; Ei woiton wirttä weisan Ol wiel, se rangaistettu maa; Dresdis myös uckoisen tuli saa Lyöd yhten Linnangin erän, Nijn HERran woima on herän.

43. Mutt Elwan coco Caupungis Auringon paiste pilwihis On muuttun syngiäxi, Sitt heinä-sircoi maahan lyö Juur paxuld:

ruud: wuoden tulon syö Se soucko, joc sitt' läxi, Wirtoihin pojes uppoman: Egyptiläisten walwat maan Nyt monesa turmelepi, Ja elongin ainen repi.

44. Sijs näistä käänny surutoin, Ja sielustansa murhetoin, Ot wisust ajast waari: Cosc armo wielä taritan; Nijns wäldät cuollon wasaman, Al' enä turhi jaari; Waan wäldä wiha tulewaist, Ja HEnran armon hywyt maist, Joc wiel wetä parannuxeen; Pyri pois, tule jo catumuxeen.

Psalm. 76: v. 11.

Cosca ihmiset kiucuitzewat sinua wastan, nijn sinä woitat cunnian; ja cuin he wielä enämmin kiucuitzewat, nijn sinä olet walmis.

Esai. 5: 25.

Caikisa näisä ei hänen wihans lacka, waan hänen kätens on wielä ojettu.

Yhdexäs Wirsi.

Sen uscoon riendäwäisen Sielun hartast halust JEsuxen peräänxe.

W. c. JEsus cunnian cruunun canda'

Tule JEsu sydämeni, Puhdista sun werellas, Sydämeni itzelles: Minus huuta Hengen ääni JEsu sinun perähäs Halus hartaas sydämes.

2. Armon Hengen, jonga anda Isä anowaisille, Syndeins catuwaisille: Syndi on cuin meren sanda Usiat, rascat, hirmuiset, JEsu joudu wijpymät.

3. Sinä JEsu Lunastajan Syndin olet tandanut, Henges ulos andanut, Sinä aino Wapahtajan, Synnist puhdist werellas Omax ijät itzelles.

4. Ah cuing sokia silloin olin, Coscan annoin itzeni Racastamaan syndeini: Synnin halus surkiast cuolin Hengellisest elämäst, Synnis elin ilkiäst.

5. Waan cuin Hengen nuhde heräis Tunnosani soimamaan Wiallisex woittamaan; Silloin synnin cuorma tääräis Lewon, rauhan, ytimen, Coco minun sydämen.

6. Tästä wirtois sielun huuto Armon perään Jumalan, Jumal riens armahtamaan; Waan en armo löydä muutoin, Ellets JEsu werellas Omist minu itzelles.

7. Sentän Sinus ripun kijni, Halan, huocan, hätäyn Peräs JEsu, läkähdyn, Elles käänny nijncuin minä. Puoles

kään-

käännyn sydämest: Puolen käänny armoisest.

8. Ah jos minä curja käännyn, Sinun puoles JEsuinen, Cuin nijn olen syndinen, Että synnin sumus näännyn; Cuing eks JEsu armahda Wijheljäistä waiwaista!

JEsuxen wastaus:

9. Käändyn olen sinun puolees; Ennen cuins jo murhedit, minun silmän catzelit, Cuinga kewitäisin noulet, Surman surkiat wasamat; Sijt sun murhes nyt owat.

10. Tämän murhen tahdoin anda Jällisten edestä, Päästäxen sua hädästä; Nyt mä tahdon sinun canda Huoneseni olallan, Eloon ijät autuan.

Uscowainen Sielu:

11 Ah mun JEsun suloiseni, Ander anna armost mull, Epäusco tahdoi tull Armon puuttest sydämeeni. Nyt sä uscon lisäisit Ettäs puolen catzadit.

12. Sentän sinuun luotan lujan, Sinä elon, elämän, Ole nyt sydämesän: Wältän cuollon ijät cujan, Cosca elän sinusa, JEsu elä minusa!

Jer.

Jer. 31: 3.

Minä olen ijancaickisella rackaudella sinua rakastanut, sentähden olen minä wetänyt sinua puolehen sulasta armosta.